

stændigheder, som maaske nærmere hører ind under den næste Sag, vi skal behandle, der i høj Grad kan bidrage til at stoppe Erhvervene paa det industrielle Marked og Byggemarkedet, saaledes at der kan fremkomme Forhold, som man ikke i dette Øjeblik kan overse. Men om Realiteterne, hvordan Pengene er anvendte, tror jeg, at det kan siges, at det vil være meget let for den højtærede Minister at skaffe sig Oplysninger om, hvad Københavns Kommune har brugt til de forskellige Formaal. Det har vi ganske præsent, og naar Tallene kommer til at foreligge, haaber jeg, at det ærede Medlem vil blive glædeligt overrasket og faa sin Samvittighed beroliget. Jeg anbefaler Lovforslaget til velvillig og hurtig Fremme.

Indenrigsministeren (Rode): De Bemærkninger, som selve Lovforslaget har fremkaldt, giver mig ikke Anledning til andre Udtalelser end en Tak for Tilslutningen til mit Ønske om Lovforslagets hurtige Fremme. Der er imidlertid anstillet nogle Betragtninger, som ikke angaar selve Lovforslagets Bestemmelser, men som jeg maaske maa gøre nogle Bemærkninger til. Det ærede 1ste Medlem for 6te Kreds (Hey) vendte tilbage til Spørgsmaalet om Dyrtdstillæg til Tjenestemænd og anvendte derom den Betegnelse, at Regeringen har været for karrig. Nu kan jeg jo ikke udtale mig paa Regeringens Vegne om Fremtiden i denne Sag. Den Foranledning, jeg tidligere havde til særlig Interesse for dette Spørgsmaal, nemlig, at Postetaten sorterede under Indenrigsministeriet, er ikke længere til Stede, saa at det Antal Embedsmænd, der henhører under mit Ministerium, er meget begrænset i Forhold til Trafiketaternes store Flok. Men jeg vil dog gerne sige, at den Betegnelse, at det er Regeringen, der har været for karrig, er ikke rigtig, thi hvad Regeringen i dette Forhold har søgt, er at tilvejebringe en Enstemmighed indenfor Bevillingsmagten om dette Forholds Ordning. Er der vist Karrighed, er det den samlede Bevillingsmagt, som Kritikken maa vendes imod. Jeg tror nu imidlertid, at Betegnelsen karrig ikke er rigtig. Man kan selvfølgelig tvivle om, hvordan de paa-gældende Love burde have været, men det kan dog neppe omtvistes, at det er efter-

haanden, som disse Tider gaar og Dyrtiden bliver længere og værre, at Spørgsmaalet rejser sig i sin hele Rækkevidde. Det første Aar laa denne Sag unægtelig anderledes, end den ligger i det tredie Aar, man gaar ind i. Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem, at der neppe hersker nogen Meningsforskel mellem ham og os om, at Spørgsmaalet om Lønningerne til Statens Tjenestemænd ikke er et Spørgsmaal, som vedkommer dem alene, men er et Samfundsspørgsmaal. Men jeg for mit Vedkommende tror med Bestemthed at kunne udtale, at der fra Regeringens Side ikke vil blive handlet ud fra noget Synspunkt, der med Rette kan betegnes som karrigt. Naar det ærede Medlem imidlertid til sin Omtale af denne Sag føjer Overvejelser om Jernbanetaksternes Forhøjelse, kunde han vist vanskeligelt gøre Statsbanernes Tjenestemænd en daarligere Tjeneste. At knytte Spørgsmaalet om Tjenestemændenes Lønningforhold sammen med Spørgsmaalet om Forhøjelse af Statsbanernes Takster eller Postvæsenets og Telegrafvæsenets Takster, eller hvad det nu kan være, for derigennem at ville sætte Staten i Stand til at yde en forhøjet Løn, tror jeg vilde være at gribe denne Sag særdeles galt an. Nu ved jeg nok, at det ærede Medlem er af den Anskuelse, at det er fuldkommen ligegyldigt, om man forhøjer Jernbanetaksterne med 10 pCt.; der er slet ingen her i Landet — har jeg det Indtryk, at det ærede Medlem mener —, der vil komme til at betale det Beløb. Det er dog ganske givet, at 10 pCt. Forhøjelse af Jernbanetaksterne vilde for den Del af Godset, som er indenlandsk Fragt, betyde, at der af det danske Samfund bliver afleveret saa stort et Beløb, og jeg tror, at det ærede Medlem kan være overbevist om, at et eller andet Sted vil dette blive følt. Og naar man ser, hvordan Bevægelsen i det hele er i Samfundet, kan man vist med Sikkerhed gaa ud fra, at det Sted, hvor det vilde blive følt, er Forbrugernes store Klasse. Det er den, der til sidst vil komme til at betale Forhøjelsen, formodentlig ogsaa med det yderligere Tillæg, som enhver saadan Forhøjelse medfører i Varenes Pris. Derfor tror jeg ikke, at det er rigtigt at sætte dette Forhold i Forbindelse med denne Sag. Det vilde være at knytte et Moment, som vilde vække